

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΤΑΞΕΙΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

[Ὁ συμπαθὴς καὶ ἐξαιρετὸς φίλος βαρῶνος κ. Γεράσιμος Ἰγγλέσης, τελειοδιδάκτος τῆς ἐν Πετρούπολει Αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἀνήκει εἰς τὴν ἀρχαίαν ὁμώνυμον οἰκογένειαν τῆς Κεφαλληνίας, τὴν ἔχουσαν γενάρχην τὸν Βαρῶνον Γουλιέλμον Ἰγγλέσην,

ἐγκαταστάνα αὐτόθι ἐξ Ἀγγλίας τῷ 1490. Ἡ οἰκογένεια Ἰγγλέση ἐνεγράφη εἰς τὸ Χρυσοῦν Βιβλίον τῆς Ἑνετίας (Libro Cousig. Famiglie nobili Catalogate) τῷ 1593. Ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς διέπρεψαν ὁ Ἰππότης Ἀντώνιος Ἰγγλέσης, πρωτεύσας μεταξὺ τῶν διατελεσάντων ἐπιτίμων ἀξιωματικῶν τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ ἐπὶ Αἰκατερίνης, καὶ ἀναλαβὼν μετὰ τοῦ Στεκούλη τὴν διοίκησιν τῆς Κεφαλληνίας κατὰ τὴν ἐκδίωξιν τῶν Γάλλων ἐκ τῆς νήσου μετ' αὐτὸν ὁ Δημήτριος Ἰγγλέσης, ταγματάρχης τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ φονευθεὶς παρὰ τὸ Φάληρον μετὰ τοῦ Καραϊσκάκη τῷ 1826, καὶ πλείστοι ἄλλοι διακριθέντες ὡς

ἐπιστήμονες καὶ στρατηγοὶ ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ Ῥωσσίᾳ. Ἐν Κεφαλληνίᾳ σώζεται τὸ δένδρον τῆς ἐν λόγῳ οἰκογενείας φέρον ὡς οἰκόσημον στέμμα μετὰ πέντε ἀκίδων καὶ ἐπὶ τοῦ θυρεοῦ δεξιόθεν χεῖρα κρατοῦσαν γυμνὸν ξίφος, ἀριστερόθεν τρεῖς πύργους καὶ ἄνωθεν τὸν ἥλιον». Ἐπίσης σώζεται ἐν Πεσάδασι τῆς Κεφαλληνίας καὶ ἐκκλησία τῆς οἰκογενείας Ἰγγλέση ἐπ' ὀνόματι τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἐν ἣ ὑπάρχουσι οἱ οἰκογενειακοὶ αὐτῆς τάφοι.]

ἘΝ Ῥωσσίᾳ ὑπάρχουσι τέσσαρες κοινωνικαὶ τάξεις: ἡ τῶν εὐγενῶν, ἡ τῶν ἐπιτίμων πολιτῶν, ἡ τῶν κατωτέρων πολιτῶν καὶ ἡ τῶν χωρικῶν. Καὶ πρῶτον ἡ τῶν εὐγενῶν τάξις περιλαμβάνει τοὺς φέροντας τίτλον εὐγενεῖς καὶ τοὺς ἀνευ

τίτλου· οἱ πρῶτοι φέρουσι τὸν τίτλον δουκὸς ἢ κόμητος ἢ βαρῶνου καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένοι ἐν ἰδιαιτέρᾳ βίβλῳ· οἱ δὲ τελευταῖοι ὑποδιαιοῦνται εἰς τοὺς κληρονομικοὺς εὐγενεῖς, δηλ. ἐκείνους, ὧν ἡ εὐγένεια περιέρχεται καὶ εἰς τὰ τέκνα, καὶ εἰς τοὺς ἀτομικοὺς εὐγενεῖς, ὧν ἡ εὐγένεια δὲν περιέρχεται εἰς τὰ τέκνα, ἀλλὰ ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐπιτίμων πολιτῶν. Ὑπάρχουσι δὲ ἕξ βιβλία εὐγενείας.

Ἡ εὐγένεια ἢ προσκτᾶται διὰ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ κράτος ἢ εἶναι πατρικὴ κληρονομία

Πρὸ τοῦ Μεγάλου Πέτρου, ἡ εὐγένεια ἦτο κτῆμα μόνον ὠρισμένων ἀρχαίων οἰκογενειῶν. Ὁ μέγας ὄμωσ οὗτος καὶ σοφὸς ἀναμορφωτὴς τῆς Ῥωσσίας, κατέστησεν αὐτὴν προσητήν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τάξεις, εἰσαγαγὼν τὴν ἱεραρχικὴν κλίμακα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κράτους. Οὗτος διήρесе τοὺς ὑπάλληλους τοῦ κράτους εἰς δεκατέσσαρας τάξεις. Ἴδου δὲ αὗται :

α') Chancelier d'état. — β') Conseiller privé actuel. — γ') Conseiller privé.—δ') Conseiller d'état actuel.—ε') Conseiller d'état.—ς') Conseiller de Collège.—ζ') Conseiller de cour.—η') assesseur de Collège. — θ') Conseiller honoraire. — ι') secrétaire de Collège. — ια') secrétaire de navire. — ιβ') secrétaire du gouvernement. — ιγ') régistrateur de cabinet. — ιδ') régistrateur de Collège

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Πέτρου ὁ φθᾶσας εἰς τὸν βαθμὸν ὀγδόης τάξεως ἐν τῇ πολιτικῇ ὑπηρεσίᾳ καθὼς καὶ ἀξιωματικὸς ἐν τῇ στρατιωτικῇ, κατετάσσοντο εἰς τὴν τάξιν τῶν κληρονομικῶν εὐγενῶν. Ἡ τοιαύτη δὲ κατάστασις ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς βασιλείας τῆς Ἐλισάβετ, ὅτε οἱ εὐγενεῖς κατώρθωσαν νὰ μεταβάλωσι τὸ καθεστῶς. Ἐκτοτε μόνον οἱ προβιδαζόμενοι εἰς τὸν βαθμὸν συνταγματάρχου στρατιωτικοὶ ἐλάμβανον τὴν κληρονομικὴν εὐγένειαν. Ἀκολούθως ὄμωσ ἐπῆλθον νέαι διατάξεις, καθ' ἃς ὁ πολιτικὸς ὑπάλληλος ὀγδόης τάξεως, ἐννοεῖται ὁ μὴ εὐγενὴς ἐκ καταγωγῆς, κατατάσσεται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀτομικῶν εὐγενῶν, καθὼς καὶ στρατιωτικὸς ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ὑπάλληλος δὲ πέμπτης τάξεως κατατάσσεται εἰς τὴν τάξιν τῶν κληρονομικῶν εὐγενῶν ἐν τῇ πολιτικῇ ὑπηρεσίᾳ, καθὼς συνταγματάρχης ἐν τῇ στρατιωτικῇ.

Ἡ τῶν εὐγενῶν τάξις ἀπολαύει τῶν περισσοτέρων προνομίων, ἔχουσα τὸ δικαίωμα τοῦ φέρειν σήματα οἰκογενειακὰ καὶ προτιμᾶσθαι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ κράτους. Ἄλλοτε δὲ

δτε ἐπεβάλλοντο σωματικαὶ ποιναί, ἢ τάξις αὕτη ἦτο πάντοτε ἐξηρημένη τῶν τοιούτων.

Μετὰ τὴν τῶν εὐγενῶν τάξιν, ἔπεται ἡ τάξις τῶν ἐπιτίμων πολιτῶν, ὑποδιαιρουμένων αὖθις εἰς κληρονομικοὺς καὶ εἰς ἀτομικοὺς. Εἰς τοὺς πρώτους ἀνήκουσι πάντες οἱ λαβόντες ἀνωτέραν παιδείου, μὴ εὐγενεῖς ἐκ καταγωγῆς, καθὼς καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἔχοντες δὲ βαθυδὸν κατώτερον τῆς ὀγδόης τάξεως, καθὼς καὶ τὰ τέκνα τῶν ἀτομικῶν εὐγενῶν. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὅταν ὁ πάππος καὶ ὁ πατήρ ἦσαν ἀτομικοὶ εὐγενεῖς καὶ ἔδειξαν βίον ἀμεμπτον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ κράτους, ὁ υἱὸς δύναται νὰ μεσιτεύσῃ, ὅπως τῷ ἀπονεμηθῇ ἀτομικὴ εὐγένεια. Εἰς τοὺς ἀτομικοὺς δὲ ἐπιτίμους πολίτας ἀνήκουσιν οἱ λαβόντες μέσην παιδείου, ἀνήκοντες δὲ προηγουμένως εἰς τινα ἐκ τῶν κατωτέρων τάξεων ἐκ καταγωγῆς.

Τρίτη τάξις εἶναι ἡ τῶν κατωτέρων πολιτῶν, εἰς ἣν ὑπάγονται οἱ ἔμποροι, μεσίται, ὑπάλληλοι, τεχνῖται κλπ. Οἱ ἔμποροι δὲ διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις. Οἱ ἔμποροι πρώτης τάξεως, οἱ πληρώσαντες ἐπὶ δεκαπενταετίαν τοὺς φόρους τακτικῶς, δύναται νὰ μεσιτεύσωσιν ὅπως ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐπιτίμων πολιτῶν. Τὰ τέκνα ὁμοίως αὐτῶν δύναται διὰ τῆς σπουδῆς καὶ ὑπηρεσίας τῆς κυβερνητικῆς, νὰ προσχθῶσι μέχρι τοῦ βαθμοῦ εὐγενείας.

Ὡστε ἐν τῇ ταξίθετῇ, ταύτῃ διοράται ἡ μεγαλοφυΐα καὶ φρόνησις τοῦ Μεγάλου Πέτρου, ὅστις δι' αὐτῆς κατώρθωσε νὰ ἐνισχύσῃ τὰ γράμματα ἐν τῇ ἀπεράντῳ αὐτοῦ αὐτοκρατορίᾳ καὶ συνάμα νὰ διεγείρῃ τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἐκάστου πολίτου. Ἐκαστος δὲ πολίτης εἶναι πεπεισμένος ὅτι οἱ κόποι καὶ αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ δὲν βαίνουσιν εἰς μάτην, ἀλλὰ πάντοτε ἀμείβεται καὶ προάγεται ὑλικῶς τε καὶ ἠθικῶς.

Τελευταία δὲ εἶναι ἡ τάξις τῶν χωρικῶν, οἵτινες προηγουμένως διατελοῦντες ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν εὐγενῶν, τῶν ὁποίων ἐκαλλιέργουν τὰς γαίτας, ἠλευθερώθησαν τῷ 1861 ἔτει ὑπὸ τοῦ φιλανθρώπου καὶ ἀγαθοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν κληρον ἐν Ῥωσίᾳ, οὗτος ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν τάξιν. ὑποδιαιρούμενος εἰς λευκὸν κληρον, ὅστις περιλαμβάνει τοὺς ἐγγάμους κληρικούς, καὶ εἰς τὸν μέλανα κληρον, περιλαμβάνοντα τοὺς μοναχοὺς. Τὰ τέκνα δὲ τοῦ μὲν ἀνωτέρου κλήρου κατατάσσονται εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐγενῶν, τοῦ δὲ κατωτέρου εἰς τὴν τῶν ἐπιτίμων πολιτῶν.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ κληρὸς ἀπολαύει μεγίστης ὑπολήψεως ἐν Ῥωσσίᾳ, καὶ οὐδεὶς δικαιούται νὰ προσβάλλῃ κληρικόν. Ἐπίσης δὲ μεγάλης ὑπολήψεως ἀπολαύουσιν ἐν Ῥωσσίᾳ οἱ διδάσκαλοι καὶ ἐν γένει ἡ τάξις τῶν λογίων, καθότι ἐν αὐτῇ περισσοτέρα σημασία δίδεται εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν παρὰ εἰς τὸν πλοῦτον, ὡς δυστυχῶς γίνεται ἀλλοῦ.

Ἐν Πετρσπολεῖ, Σεπτέμβριος τοῦ 1898.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ

Ἡ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

QTAN κατὰ Μάρτιον τοῦ 1897 ἐρρίφθη τὸ πρῶτον ἡ ἰδέα τοῦ διορισμοῦ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ὡς ἡγεμόνος τῆς Κρήτης, ὁ ὕστερος καὶ φρενόληπτος πατριωτισμὸς τῶν Ἀθηναίων ἐξεμάνη καὶ μονοῦ ὡς ἐπιβουλήν κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος ἐγαρρακτήρισε τὸ πρᾶγμα. Καὶ ἐπῆλθον ἔκτοτε ἀλλεπάλληλοι αἱ κατόπιν πολιτικαὶ καὶ πο-